

**CĂN NGUYÊN CỦA
TAI NẠN VÀ BỆNH TẬT**
Giảng giải: Hòa Thượng Tịnh Không

**HÃY TRÂN TRỌNG SINH MẠNG,
XIN ĐỪNG GIẾT HẠI ĐỘNG VẬT**

TẬP BA - A

Người phỏng vấn: Cô Đinh Gia Lệ - A.

Khách mời: Lão Hòa Thượng Tịnh Không - B.

Ngày 22 tháng 4 năm 2012.

Tại Hiệp Hội Giáo Dục Phật Đà Hong Kong.

A: Kính chào Pháp Sư!

B: Chào bạn!

A: Hôm nay chúng ta tiếp tục buổi phỏng vấn. Thưa Pháp Sư, hiện nay có rất nhiều người lớn, trẻ con đều đang chơi những trò chơi giết người, giết động vật trên máy tính, trên mạng, trên máy điện tử. Họ chơi những trò chơi chém giết này rồi bị ghiền luôn.

Xin hỏi Pháp Sư, giết người và động vật được tạo ra bằng những hư cấu tưởng tượng có được xem là sát sanh không?

Kính xin Pháp Sư từ bi khai thị.

B: Là sát sanh. Những thứ này, những năm đầu khi tôi mới học Phật, còn chưa Xuất Gia, Thầy Phương Đông Mỹ nói với tôi, ti vi lúc đó mới

chỉ là ti vi trắng đen, chưa có tivi màu.

Thầy nói cho tôi biết, thứ này có thể cứu người, cũng có thể hại người. Bản thân truyền hình là không có thiện ác, nó là trung tính, vấn đề nằm ở chỗ bạn phát tiết mục gì, nếu phát những tiết mục không tốt đó là hại người, phát những tiết mục nhân nghĩa đạo đức chính là cứu người.

Thầy Phương nói phải biết đạo lý này, nó cũng giống như nước vậy, có thể nâng thuyền cũng có thể lật thuyền. Thầy nói với tôi, tai nạn lớn của Mỹ sau này chính là do thứ này mang đến. Thầy nói Trung Quốc mới bắt đầu, cần phải cẩn thận đề phòng.

Giờ đây, bạn xem, từ truyền hình chuyển thành đường truyền internet, ngày càng phổ biến. Trẻ con, tình hình ở Trung Quốc tôi không rõ lắm, tôi sống ở Mỹ rất nhiều năm, trẻ con Mỹ học cấp một thì đã sử dụng máy vi tính rồi.

A: Thừa Sát sanh, bây giờ ở Trung Quốc cũng như vậy.

B: Chúng ở trên máy vi tính tiếp thu quá nhiều thứ, nên làm sao chúng lại không học hư được chứ.

Mỗi ngày đều dạy chúng những thứ xấu, những thứ xấu đó đã trở thành xu hướng tư tưởng chủ yếu của chúng.

Chúng cho rằng đây là đúng, cho rằng giết người là đúng, thậm chí giết Cha Mẹ cũng là đúng, đây không phải rất tệ rồi sao?

Cho nên đây chính là nhân tố chủ yếu đầu tiên gây ra kiếp nạn lớn của ngày nay, chính là do những thứ này. Vì thế dù cho họ không có giết người, nhưng họ ngày ngày đều truyền bá cái ý niệm giết hại này.

A: Ý niệm giết hại à?

B: Đúng vậy, cái ý nghĩ này chính là chủng tử, sau này khi họ có quyền lực thì việc gì họ cũng dám làm cả. Vì thế phải uốn cây từ lúc còn non, dạy dỗ từ lúc nhỏ chính là nền tảng của giáo dục.

Nền tảng giáo dục của chúng ta ngày nay là gì?

Là sát đạo dâm vọng, là tham sân si mạn, xã hội này còn có thể cứu sao?

Cho nên rất khó khăn! Chúng tôi hiểu được tình trạng này. Thời kỳ kháng chiến, Ấn Quang Đại Sư cả đời chỉ tổ chức một lần Pháp Hội, tổ chức một lần Pháp Hội Hộ Quốc Tức Tai, Ngài làm chủ trì, Pháp Hội tổ chức gồm tám ngày, bảy ngày Pháp Hội, ngày cuối cùng là Quy Y. Giết hại mãi mãi không thể giải quyết được vấn đề, chỉ có tâm từ bi chân thật mới hóa giải được.

A: Từ bi thật sự.

B: Tâm từ bi chân thật có thể hóa giải tất cả vấn đề, nếu không phải dùng cách này mà dùng cách khác thì chỉ càng làm cho kiếp nạn này nghiêm trọng hơn, ác liệt hơn, không thể đạt được sự giải quyết đúng đắn. Chúng ta từ bài học của lịch sử, sự diễn biến của sáu, bảy mươi năm trở lại đây có thể thấy được, diễn ra ngày càng khốc liệt.

Lúc đầu, Liên hiệp quốc dùng tư tưởng của phương Tây để giải quyết vấn đề, đó là dùng cách trả thù, dùng trấn áp, cuối cùng trở thành chiến tranh khủng bố, lúc đó mới có một số người hiểu ra rằng không thể tiếp tục dùng cách này được nữa.

Khi tôi ở Úc, Đại Học Queensland đến tìm tôi, muốn tôi thảo luận vấn đề này với mọi người và các giáo sư của Học Viện hòa bình, tôi mang tư tưởng truyền thống của dân tộc giới thiệu với họ. Vấn đề có thể giải quyết được, không có vấn đề nào không thể giải quyết được, chính là

dùng tâm từ bi chân thành.

A: Dùng tâm từ bi chân thành.

B: Mới có thể giải quyết được vấn đề. Người có ác hơn, bạn dùng tâm từ bi chân thành cũng sẽ cảm hóa được họ, bạn dùng trấn áp báo thù, vậy thì càng ngày càng khốc liệt hơn, họ cũng không phục.

A: Thưa Pháp Sư, có nhiều trẻ con, còn có một số người lớn nữa, con thấy rất nhiều trẻ con ở mẫu giáo, bây giờ mỗi bé đều có thể sử dụng máy vi tính bất cứ lúc nào. Tức là trẻ con lúc nào cũng cầm một máy trò chơi giết người, sau đó chúng bị ghiền luôn.

Rồi khi bước vào thực tế cuộc sống hằng ngày, nếu có người nào làm gì không phải với chúng thì tâm giết hại của chúng sẽ khởi dậy, có phải là như vậy không ạ?

B: Không sai, ngay cả Cha Mẹ cũng giết, ngay cả thầy cô cũng giết.

A: Xã hội hiện nay lan truyền một câu nói ta giết người, thưa Pháp Sư, con cảm thấy có thể cũng là xuất phát từ trên internet.

B: Không sai.

A: Có một hôm có một người nói với con như vậy, khi đó con giạt bắn người, anh ta liền cười ha ha, rồi họ nói: Cô làm gì mà lạc hậu thế chứ, đây là câu nói đang rất thịnh của chúng ta mà. Tao giết mày, tao giết mày quả thật đã trở thành câu cửa miệng rồi.

B: Ý nghĩ này của họ đã tạo nghiệp rồi, Phật Pháp nói ba nghiệp thân, khẩu, ý. Khởi tâm động niệm là bạn đã tạo nghiệp rồi, nghiệp này bạn phải thọ lãnh quả báo.

Đây là nghiệp gì vậy?

Nghiệp địa ngục!

Sân hận, sát nghiệp là đọa địa ngục, tham lam là nghiệp ngã quý, ngu si là nghiệp súc sanh, họ sanh tâm động niệm là đang tạo tội. Miệng tạo tội, ý tạo tội, tuy là tay không làm nhưng đã tạo tội địa ngục rồi.

A: Đã tạo tội địa ngục rồi.

B: Tạo tội địa ngục.

A: Thưa Pháp Sư, con trai của con cũng thích chơi loại trò chơi giết người này.

Có một lần con bảo nó ăn cơm, nó nói: Con còn chưa giết hết, thế là nó cứ ở đó ra sức giết một cách quyết liệt. Khi con trở về nhất định phải cho nó xem cái đĩa này, nhất định tuyệt đối không thể chơi trò chơi giết người, giết động vậy như vậy nữa, thật không thể chơi được.

B: Trò chơi này theo Phật Pháp mà nói chính là dẫn bạn xuống địa ngục.

A: Dẫn mình xuống địa ngục, thật là đáng sợ, thưa Pháp Sư. Rất nhiều người không biết rõ chân tướng sự thật này, nhất định phải nói cho họ biết, xin cảm ơn Pháp Sư.

B: Đối với trẻ con phải đặc biệt lưu ý, tại sao lại đưa con mình vào địa ngục chứ?

A: Đúng vậy ạ! Bậc làm Cha Mẹ chúng con thật khờ dại, không biết dạy dỗ con của mình.

B: Vì thế ti vi, máy vi tính không biết đã hại biết bao nhiêu người! Tạo thành kiếp nạn lớn cho xã hội hiện nay chính là những thứ này.

A: Thật là đáng sợ, cảm ơn Pháp Sư.

Thưa Pháp Sư, xin Ngài chỉ dạy cho chúng con: Nhà khoa học phát minh vũ khí hạt nhân vì con có một người bạn làm nghề này, nên lần này anh ta đặc biệt nhờ con đến hỏi Pháp Sư vấn đề này, họ phải gánh chịu hậu quả như thế nào?

B: Phải gánh lấy hậu quả, gánh lấy việc họ đã gây ra khủng hoảng cho mọi người trên toàn Thế Giới.

Nhắc đến vũ khí hạt nhân ai cũng lo lắng hoảng sợ, bạn mang lại sự uy hiếp lớn đến như vậy cho mọi người trên toàn Thế Giới, bạn có cần phải gánh chịu trách nhiệm không?

Việc như vậy người Trung Quốc thời xưa nhất định không làm, không phải là họ không biết nhưng tại sao lại không phát minh?

Họ sợ nhân quả báo ứng. Nếu người Trung Quốc muốn phát triển từ khoa học thì đại khái là Thế Giới này đã bị hủy diệt từ một ngàn năm trước rồi.

A: Tổ Tiên chúng ta thật sự có khả năng.

B: Có khả năng, có trí tuệ này, làm sao không biết chứ!

Tâm chuyên nhất vào một chỗ thì không có việc gì không làm được. Cho nên con đừng họ chọn là đạo đức, con đừng luân lý đạo đức, tuyệt đối không chọn con đường sát đạo dâm vọng, tuyệt đối không làm việc này, việc này là nghiệp tội ở ba đường ác.

Con người đến thế gian này để làm gì?

Nghiệp báo. Nhân sinh thù nghiệp, bạn tạo nghiệp thiện thì bạn đến để hưởng phước, bạn tạo nghiệp ác thì bạn đến chịu tội. Đây là vận mệnh đã quyết định rồi, không phải người khác quyết định mà là tự bản thân

mình quyết định, kiếp trước do mình tự tạo, kiếp này mình thọ lãnh, kiếp này tạo thì kiếp sau lãnh, đây là nghiệp báo thân.

Chúng ta cả một đời chịu tội, khổ nạn nhiều, kiếp sau không muốn chịu tội nữa, vậy thì phải siêng năng tu tập. Tôi bây giờ đã hiểu rõ rồi, nghiệp nhân quả báo phân biệt rõ ràng, đừng nói là lời ác không dám nói, giết là lời nói bất thiện, không thể nói, mà ý niệm này cũng không thể khởi.

A: Không thể khởi ý niệm này à?

B: Ý niệm đều không thể khởi.

Tại sao lại không Niệm Phật?

Điều thiện lớn nhất của thế xuất thế gian chính là Niệm A Di Đà Phật.

Tại sao không Niệm A Di Đà Phật, lại niệm giết, niệm tham chửi?

Sai rồi, thực sự là sai rồi. Cho nên người Niệm Phật trong thời đại ngày nay chỉ có một câu A Di Đà Phật, thiện trong thiện, phước trong phước, không có gì lớn hơn so với điều này. Một câu A Di Đà Phật có thể tiêu trừ nghiệp tội của vô lượng kiếp, lời nói này là của Phật, không phải lời nói giả dối.

A: Hoàn toàn chính xác.

B: Đúng thế.

A: Thừa Pháp Sư, người bạn của con, anh ta nghe người ta nói là địa ngục, bây giờ có thêm địa ngục mới chỉ chuyên dành cho những người chế tạo vũ khí hạt nhân, là nơi để họ thọ lãnh quả báo, có đúng như vậy không ạ?

Điều này làm anh ta rất sợ hãi, thừa Pháp Sư, anh ta rất sợ.

B: Có, thật sự là có. Vì địa ngục không phải là do con người tạo ra, cũng

không phải là do ông Trời tạo ra, cũng không phải là do Diêm Vương tạo ra, mà là do nghiệp lực của chính mình biến hiện ra.

Bạn chế tạo vũ khí hạt nhân, bạn sẽ nghĩ đến tình hình nổ tung của vũ khí hạt nhân, sự nổ tung này ai ở trong đó?

Chính bạn ở trong đó, thân thể máu thịt bạn theo sự nổ tung mà phun ra, rất đáng sợ.

A: Thật đáng sợ quá.

B: Rất đáng sợ. Cho nên người nào đã tiếp nhận được sự giáo dục của truyền thống, họ tuyệt đối không làm việc này. Bạn xem Gia Cát Lượng phát minh trâu gỗ ngựa gỗ, đó là vận chuyển cơ giới hóa, khi ông ta chết toàn bộ đều hủy hết, không để lại cho người sau.

Đây là tại vì sao?

Là vì từ bi! Đây không phải là tiếc pháp keo kiệt, đây là từ bi. Vật này phát triển, nếu không có đạo đức thì đây là hại người, trên tay người có đạo đức nó có thể cứu người, trên tay người không có đạo đức nó là hại người.

A: Vậy là ông ấy nghĩ cho con cháu thế hệ sau của ông ấy, đối với việc này...

B: Đúng vậy.

A: Nhất định phải có trách nhiệm đối với Trái Đất.

B: Đúng thế, phải có trách nhiệm. Cho nên suy nghĩ của người Trung Quốc thời xưa, họ nghĩ cho hiện tại, quan trọng hơn nữa họ còn nghĩ cho thế hệ sau này, họ có trách nhiệm đối với lịch sử, họ có trách nhiệm đối với thế hệ sau. Không giống như nước ngoài, người nước ngoài

không có quan niệm này, họ chỉ biết một đời của họ, không có thể hệ thứ hai, cho nên họ mới dám làm như thế.

Vì vậy, sau này, việc cứu lấy Thế Giới vẫn phải cần văn hóa truyền thống của Trung Quốc, ngoài văn hóa truyền thống của Trung Quốc ra, không tìm được loại thứ hai để thay thế, đây là do Tiến Sĩ Toynbee nói.

A: Không tìm được loại thứ hai à?

B: Không tìm được loại thứ hai. Vì thế tôi mới đề xướng khuyên mọi người phải học văn ngôn văn, người trên toàn Thế Giới đều phải học văn ngôn văn. Vì toàn bộ những thứ cổ xưa của Trung Quốc đều viết bằng văn ngôn văn. Bạn không hiểu văn ngôn văn, xem bản phiên dịch thì sự chênh lệch rất lớn.

Có nghĩa là người khác ăn rồi nhả ra cho bạn ăn, bạn không nếm được mùi vị ban đầu vốn có của nó, bạn phải học văn ngôn văn thì bạn mới hiểu được ý nghĩa sâu xa đó.

Văn ngôn văn không khó, chúng tôi hỏi một số sinh viên ở Đại Học Mỹ, vài trường học ở Anh, tôi hỏi: Các bạn học văn ngôn văn bao lâu rồi?

Họ có thể nói được, đọc được, viết được, họ nói với tôi là ba năm, không khó.

Họ học ba năm, người Trung Quốc học hai năm, tại sao chúng ta lại không dùng hai năm thời gian để tiếp nhận nền văn hóa truyền thống của năm ngàn năm chứ.

A: Pháp Sư kêu gọi rất nhiều người cắm vững ba cái gốc Nho Thích Đạo, đặc biệt là Đệ Tử Quy, biết bao nhiêu người nhận được lợi ích.

Sau khi học xong, thực hiện mới biết đây là tiêu chuẩn làm người.

Trước đây làm người không có tiêu chuẩn, cảm thấy người ta làm sao thì tôi làm vậy. Còn bây giờ cảm thấy rất có lợi ích, những thứ của văn hóa truyền thống thật tốt.

Quyển Đệ Tử Quy chỉ nhỏ và mỏng như vậy, nhưng con cảm thấy thật là tốt.

B: Đúng, ba cái gốc này có thể cứu toàn Thế Giới.

A: Toàn bộ tiêu chuẩn hành vi làm người đều ở trong đó, thật là tốt. Thưa Pháp Sư, người bạn của con sau khi anh ta nghe được tin này, tức là nói bây giờ đã tạo ra địa ngục hành hình mới để họ chịu quả báo, thế là anh ta quyết tâm không làm nghề này nữa.

Anh ta muốn xin Pháp Sư từ bi khai thị dạy anh ta bây giờ phải sám hối như thế nào?

Anh ta rất hối hận.

B: Niệm Phật.

A: Niệm Phật hồi hướng cho những việc anh ta đã từng làm.

B: Niệm Phật, đúng vậy, Niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ.

A: Niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, dạ, cảm ơn Pháp Sư. Thưa Pháp Sư, bây giờ có rất nhiều người mắc bệnh phải tiêm thuốc kháng sinh, giết vi khuẩn.

Trong bụng trẻ con có giun, khi con còn nhỏ đã ăn qua kẹo Bảo Tháp, Pháp Sư nói uống thuốc diệt giun có bị xem là sát sanh không?

Có cách nào tốt hơn không ạ?

B: Có cách tốt hơn nhưng người ta không tin. Cách tốt hơn chính là ý niệm, dùng tâm yêu thương xin chúng rời khỏi thân thể chúng ta, chúng

có thể, chúng sẽ rời khỏi khi chúng ta đi đại tiện.

A: Nếu con có giun thì con phải nói với giun BỒ Tát trên cơ thể của con.

B: Không sai.

A: Xin các vị từ bi rời khỏi, tôi sẽ Niệm Phật cho các vị.

Chỉ muốn chúng rời khỏi không thôi thì chúng sẽ không tiếp nhận đúng không Thầy?

B: Cái nào?

A: Thì nếu chúng ta chỉ muốn con giun rời khỏi, chắc chắn chúng sẽ không chịu, nhất định phải Niệm Phật cho chúng, làm công đức cho chúng thì chúng mới chịu rời khỏi.

B: Không sai, các vị không gây trở ngại cho tôi thì sau này khi tôi thành tựu đều là do các vị hộ trì, công đức không thể nghĩ bàn.

A: Pháp Sư cho rằng, ví dụ như vi khuẩn gây bệnh, giun trong đường ruột, có phải cũng đều là nhân duyên nhiều đời nhiều kiếp với chúng ta, đến để báo thù không?

B: Không sai, hoàn toàn chính xác.

A: Vậy con uống thuốc diệt giun để tiêu diệt chúng, chúng sẽ rất tức giận.

B: Đúng vậy, đương nhiên rồi, vì thế nên phải hóa giải.

A: Phải hóa giải.

B: Đúng! Bạn xem niệm lực này, hôm qua tôi có nói với bạn về Tiến Sĩ Hew Len ở Mỹ, hoàn toàn dùng niệm lực, không dùng bất cứ loại thuốc men nào. Chỉ là dùng ý niệm thiện, tâm thuần tịnh, ý niệm thuần thiện,

khiến cho tất cả những tế bào mang tật bệnh đều phục hồi bình thường.

A: Vậy tế bào rất nhiều, ví dụ bác sĩ xét nghiệm ra là bạch cầu nhiều thì con nói với các tế bào bạch cầu.

B: Nói với tất cả các tế bào trên khắp cơ thể.

A: Nói với tất cả các tế bào.

B: Đúng vậy, để tất cả các tế bào đều khỏe mạnh, đều không mang tật bệnh.

A: Điều này rất linh nghiệm, thưa Pháp Sư!

B: Linh nghiệm, linh nghiệm vô cùng.

A: Nhưng con cảm thấy là nếu tin thì mới linh, mọi người tin thì rất linh nghiệm, bạn không tin, bạn nghi ngờ, vậy chắc chắn không có tác dụng.

B: Không tác dụng, đúng vậy. Nghi ngờ là phá hết hoàn toàn công lực của bạn rồi.

A: Thưa Pháp Sư, Ngài xem bây giờ trồng hoa màu, một khoảng thời gian trước con cũng tự mình khai thác một miếng đất trồng rau, Ngài cho rằng phun thuốc trừ sâu, đốt lửa khai hoang có được xem là sát sanh không?

B: Được tính là sát sanh, đặc biệt là đốt lửa khai hoang thật không thể tưởng tượng được.

A: Vậy sao, thưa Pháp Sư?

Nhưng bây giờ nông dân đều đốt lửa khai hoang.

B: Đốt lửa khai hoang tội rất nặng, bạn phải biết rằng một ngọn lửa của bạn chết biết bao nhiêu chúng sanh.

Đó chẳng khác nào là một trận chiến tranh.

A: Đúng vậy sao ạ! Thật là đáng sợ quá!

B: Đúng thế, bạn đốt lửa khai hoang đồng nghĩa với việc phát động một cuộc chiến tranh, bạn giết chết biết bao nhiêu chúng sanh, đó là tội địa ngục, nhất định không nên làm.

Nhưng người không biết rõ nhân quả báo ứng này rất nhiều, những người làm việc này rất nhiều.

A: Rất nhiều ạ!

B: Trước đây tôi chưa học Phật nên không biết, sau khi học Phật rồi mới hiểu rõ điều này quả thật rất đáng sợ.

A: Có thể có hơn trăm ngàn côn trùng bị thiêu chết.

B: Không phải chỉ có trăm ngàn con thôi đâu.

A: Không phải chỉ có trăm ngàn con thôi sao?

B: Đó là vài triệu, vài chục triệu, mắt thường không nhìn thấy được, toàn bộ động vật dưới đất đều bị chết hết. Bạn chỉ tính những con kiến thôi thì đã là biết bao nhiêu con rồi.

Cho nên càng nghĩ càng đáng sợ.

A: Thưa Pháp Sư, quả thật rất đáng sợ!

B: Bạn giết một con vật nó hận bạn, khi bạn đốt lửa khai hoang còn nghiêm trọng hơn so với việc tháo nước bắt cá. Hồ nước xả sạch hết, một mẻ lưới bắt hết cá.

Quần tộc của Phật Thích Ca Mâu Ni gặp kiếp nạn của Vua Lưu Ly chính là do bắt cá, do Phật nói ra. Rất nhiều kiếp trước đây, dòng tộc

Thích Ca là những người dân đánh bắt cá, họ xả sạch nước trong hồ, toàn bộ cá trong hồ đều bị bắt lên hết, không sót lại một con nào.

Khi Phật Thích Ca còn tại thế, những con cá đó làm người, làm quốc vương, tiêu diệt dòng họ Thích. Thế Tôn biết nhân quả, không cứu được, chỉ đành khuyên mọi người bỏ trốn, cố hết sức chạy trốn. Tôn Giả Mục Kiền Liên dùng thần thông mang người của dòng họ Thích cho vào trong bát.

A: Bát là gì vậy Pháp Sư?

B: Bát ăn cơm.

A: Cái chén ăn cơm à?

B: Đúng, bát ăn cơm của người Xuất Gia. Ngài có thần thông, đựng năm trăm người vào trong đó rồi mang họ lên Trời để tránh kiếp nạn này.

Kết quả là Phật Thích Ca Mâu Ni nói: Ông đi xem thử xem. Ngài đến bát xem thì tất cả là một bát máu. Đây gọi là kiếp nạn không thể trốn được, không ai có thể cứu bạn, nghiệp là do bạn tự tạo. Đây là người trong dòng tộc của Phật Thích Ca Mâu Ni, là Phật nói ra.

Một ít người trốn thoát được, chạy trốn đến Tây Tạng, Hậu Tạng, sau này không trở về nữa. Cho nên đời sau của dòng họ Thích Ca là ở Hậu Tạng Trung Quốc, đây là do Đại Sư Chương Gia nói cho tôi biết.

A: Thưa Pháp Sư, nghiệp do mình tạo thì tự mình phải chịu cái nghiệp này, đây là nhân quả của chính mình.

B: Phải, đúng là như vậy.

A: Nhân quả của chính mình.

B: Chúng ta bây giờ mà không gặp được Pháp Môn Tịnh Độ thì bạn không còn cách nào nữa. Gặp được Pháp Môn Tịnh Độ thì tốt rồi, chỉ có Phật A Di Đà mới có thể giúp con người giải quyết vấn đề này thôi. Bạn phải thành tâm thành ý mà niệm, bạn phải hồi hướng cho oan gia trái chủ.

A: Thưa Pháp Sư, trước khi Niệm Phật còn phải sám hối đúng không ạ?

B: Phải sám hối.

A: Phải sám hối.

B: Dùng tâm sám hối mà Niệm Phật.

A: Dùng tâm sám hối mà Niệm Phật à?

B: Đúng vậy, dùng tâm cảm ơn để niệm.

A: Dùng tâm sám hối để Niệm Phật, dùng tâm cảm ơn để Niệm Phật.

B: Đúng thế. Phải biết là quá khứ, cũng không thể trách chúng ta, trong Kinh nói rất rõ ràng, Tổ Tiên chúng ta không nói rõ cho chúng ta biết, xã hội này cũng không ai nói cho chúng ta biết, chúng ta thấy người khác làm như vậy thì cho là đúng là bình thường, bất giác cũng làm những việc ác giống như vậy.

Bây giờ hiểu rõ rồi mới biết được lợi hại được mất mà không dám làm nữa. Mục tiêu của đời người, mỗi một người đến thế gian này để thọ nghiệp và trả nghiệp báo của họ. Gặp được Phật Pháp, giác ngộ rồi, hiểu rõ rồi.

Khi đã hiểu rõ rồi, vậy một đời này tôi quyết định phải giải thoát, tôi phải thoát khỏi lục đạo luân hồi, phải thoát khỏi mười pháp giới. Gặp được Pháp Môn Tịnh Độ thì phải nắm cho chắc, bạn hiểu rõ Bộ Kinh

này, hiểu một cách thấu triệt, rõ ràng, không còn nghi ngờ gì nữa thì tín tâm của bạn đã chắc chắn rồi.

Có thể Vãng Sanh hay không?

Ngẫu Ích Đại Sư nói rất hay: Có thể Vãng Sanh hay không hoàn toàn ở tín, nguyện. Bạn thật sự tin, bạn thật sự muốn đến Cực Lạc Thế Giới, điều kiện này là đủ rồi. Khi đến Cực Lạc Thế Giới phẩm vị của bạn cao hay thấp, đó chính là do công phu Niệm Phật của bạn sâu hay cạn.

Vì thế đến được Cực Lạc Thế Giới là mục tiêu đầu tiên, phẩm vị thấp cũng không sao, sanh đến Cực Lạc Thế Giới phẩm vị thấp cũng là A Duy Việt Trí Bồ Tát, không thể nghĩ bàn được.

A: Thật quá tốt rồi.

B: Pháp Môn này đi đâu mà tìm! Thật sự là khó tin, không những người bình thường không tin, mà người Xuất Gia cũng không tin. Tôi tin Pháp Môn này hai, ba mươi năm là việc không đơn giản, ơn trên từ bi kéo dài thọ mạng của tôi, nếu không tôi đã mang theo nghi ngờ mà Vãng Sanh, sanh vào biên địa nghi thành rồi.

Kéo dài tuổi thọ của tôi thêm ba, bốn mươi năm để tôi làm rõ vấn đề này, hiểu rõ ràng tường tận. Cho nên tôi cảm thấy nhiệm vụ của mình bây giờ là mang Pháp Môn này giảng giải rõ ràng, tường tận, thấu triệt để mọi người không còn nghi ngờ nữa.

A: Cảm ơn Pháp Sư. Thưa Pháp Sư, rất nhiều nông dân, họ muốn hoa màu tươi tốt nên họ đốt lửa khai hoang. Họ đã giết rất nhiều các Bồ Tát động vật, số lượng nhiều đến không thể tính được, chúng rất hận họ, đợi đến lần sau khi họ trồng hoa màu, chúng nhất định phải ăn hoa màu của họ.

Sau đó họ dùng thuốc trừ sâu giết chúng, thế là thù hận chất chồng, điều này quả thật không thể tưởng tượng được.

B: Không sai, oan oan tương báo.

A: Vì thế nên những điều mình không muốn thì đừng làm cho người khác, nhất định phải đối xử tốt với chúng, mình nghĩ cho con sâu thì sâu Bồ Tát cũng sẽ nghĩ cho chúng ta.

B: Đúng vậy. Bạn xem Cư Sĩ Tề Tổ Bình ở Đông Sơn, cô ấy đã làm được một việc rất tốt. Cô ấy mua một mảnh đất ở Khánh Vân, hơn bốn trăm mẫu, dùng trồng lúa mì.

Khi sắp thu hoạch, bông lúa đều lớn tốt, lúc thu hoạch thì đột nhiên bị nạn sâu hại, toàn bộ ruộng lúa đều là sâu. Mọi người đều nói với cô ấy nhất định phải dùng thuốc trừ sâu, nếu cô không giết chúng thì cô sẽ thất thu.

Cô ấy gọi điện thoại cho tôi, tôi nói: Cô tự xem phải làm thế nào, câu nói của tôi thức tỉnh cô.

Cô liền hạ quyết tâm: Bốn trăm mẫu lúa mì của tôi thà để sâu ăn hết chứ tôi quyết không giết hại chúng. Phát lòng từ bi lớn như thế, cô đưa một nhóm người đánh khánh đi vòng quanh bờ ruộng Niệm A Di Đà Phật, chuyên tâm Niệm A Di Đà Phật.

Cô niệm được khoảng một, hai tiếng đồng hồ thì Trời đổ một trận mưa, thổi một trận gió lớn, sau đó thì không còn một con sâu nào nữa. Những người nông dân vô cùng kinh ngạc, họ tìm nhưng một con sâu cũng không còn, thu hoạch lớn.

A: A Di Đà Phật, đây quả thật không thể nghĩ bàn.

B: Đúng vậy! Điều này đã được những người nông dân đó tận mắt chứng kiến, họ thấy nhiều sâu như thế và họ khuyên cô nhất định phải phun thuốc trừ sâu. Bạn xem, cô ấy không cần, cô Niệm A Di Đà Phật, khởi tâm lòng từ bi. Dù cho ăn sạch hết tôi cũng không giết một con sâu nào. Nên khi bạn hiểu rõ đạo lý này rồi, thì không thể đốt lửa khai hoang.

A: Không thể đốt lửa khai hoang.

B: Đúng, không thể được.

A: Không thể được.

B: Nếu bạn khai thác đất đai, hà tất phải đốt lửa khai hoang, hà tất phải giết nhiều chúng sanh như thế?

Bạn phải thương lượng với chúng: Chúng ta hai bên cùng hỗ trợ hợp tác, các vị giúp tôi, tôi cũng giúp các vị, khi tôi thu hoạch cũng sẽ chia một phần cho các vị, làm như vậy mới đúng. Đây là việc làm mà Trời đất quỷ thần hoan hỷ.

Các động vật nhỏ và quỷ thần có liên quan đến chúng ta đều nhận được lợi ích, đây là việc làm tốt.

Tại sao phải gieo ý niệm ác?

Tại sao phải tạo sát nghiệp?

A: Đúng vậy ạ.

B: Hiểu rõ đạo lý này, hy sinh mạng sống của tôi cũng không giết chúng, vì sau khi tôi chết sẽ sinh về cõi lành. Nếu tôi khởi ác niệm muốn giết chúng, tôi chết phải đọa vào cõi ác.

Cuộc sống con người rất ngắn ngủi, chỉ mấy mươi năm, phải thường

nghĩ đến cuộc sống kiếp sau sẽ như thế nào, thời gian kiếp sau rất dài. Cho nên con người phải nhìn trước và nhìn sau, phải thấy được quá khứ, phải biết được tương lai, đây mới gọi là trí tuệ.

Chỉ thấy được trước mắt mà không biết sau này, vậy thì sẽ phiền phức lớn rồi. Vì thế tôi cảm thấy những con sâu đó của Tề Tố Bình đến là để biểu diễn cho chúng ta xem, đến là để dạy chúng ta. Bạn xem lúa mạch của bốn trăm mẫu rất nhiều, thật sự là rất nhiều.

A: Bốn trăm mẫu.

B: Đúng, rất nhiều! Bạn xem, Tề Tố Bình có thể hy sinh, có thể yêu thương bảo vệ động vật bé nhỏ, tấm lòng từ bi của cô ấy khởi lên, ánh sáng từ bi của cô ấy chiếu soi mảnh đất này, để mọi người đều thấy được mà tin tưởng Phật Pháp.

A: Pháp này biểu diễn thật hay, thưa Pháp Sư, thật sự là rất tốt.

B: Đúng thế, cô ấy biểu pháp để dạy mọi người.

A: Mọi người đều phải học theo cô ấy.

A Di Đà Phật, thật là quá tốt!

Thưa Pháp Sư, con muốn xin hỏi Pháp Sư, mùa xuân người ta thường hay đốt pháo, bây giờ vẫn còn có một số người nước ta khi kết hôn cũng thường hay đốt pháo, điều này có phải sẽ làm tổn hại đến chúng sanh không?

B: Đúng, sẽ làm hại chúng sanh.

A: Làm hại chúng sanh. Thưa Pháp Sư, xin Pháp Sư nói rõ việc này cho chúng con hiểu.

B: Đây là gì?

Trong không trung có những chúng sanh mà mắt thường chúng ta không nhìn thấy được.

A: Không trung có những chúng sanh mà mắt thường chúng ta không nhìn thấy được à?

B: Có rất nhiều, rất nhiều đó.

A: Ban ngày cũng có sao ạ?

B: Ban ngày cũng có, ngày lẫn đêm đều có. Bây giờ rất nhiều, bạn đừng nói đến cái khác, chỉ nói đến những linh hồn thai nhi thôi, ngày đêm chúng đều ở đó.

Tôi nghĩ chúng không phải chỉ có một tỷ, bạn sẽ hiểu những mây đen chướng khí này còn có những động vật bị giết hại, bị ăn thịt, một năm là hơn ba trăm ba mươi tỷ, đơn vị là tỷ.

A: Ba trăm ba mươi tỷ bảy trăm triệu.

B: Đúng, đúng thế! Những oan hồn, oán khí này làm cho từ trường Trái Đất của chúng ta bị phá hoại, vì thế nên bạn đi đến đâu cũng cảm thấy khó chịu, nhưng đi dã ngoại trong núi sâu lại cảm thấy không khí ở đó rất tốt.

Cho nên những oán khí này ở đâu?

Đều là ở những nơi thành phố có người đông đúc tập nập, chúng đều ở những nơi đó.

A: Chẳng hạn như là thành phố.

B: Không sai, càng là thành phố lớn thì càng nghiêm trọng, chính là chúng báo thù những nơi như vậy. Loại oán khí này, tức là từ trường của chúng sẽ khiến chúng ta cảm nhận được.

Cảm nhận điều gì?

Chúng ta mê hoặc điên đảo, đầu óc không sáng suốt, đây chính là sự quấy nhiễu của chúng. Đầu óc không sáng suốt thì sẽ làm việc sai quấy, thì sẽ tạo tội nghiệp nặng hơn, sau này đọa lạc, còn khổ hơn chúng.

A: Thưa Pháp Sư, một người bà con của gia đình chúng con, ông ấy làm nghề chế tạo pháo. Sau đó có một năm, thật là kỳ lạ, cả nhà họ người thân rất nhiều không biết tại sao hôm đó lại tụ tập ở xưởng chế tạo.

Công nhân cũng có ở đó, cũng không biết nguyên nhân cái chết của họ, sau đó thì toàn bộ đều nổ tung, lần đó tương đối là... Sau này khi con học Phật con nghĩ là oán hận của những chúng sanh đó quá sâu nặng, vì ông giết chúng tôi, chúng tôi nhất định phải giết ông.

Cho nên bạn chế tạo nhiều những thứ này, tai nạn rình rập, cả một phân xưởng lớn như thế, đã làm được ba năm rồi, đã giết biết bao nhiêu sinh mạng. Kết quả là toàn bộ nổ tung, cả nhà không một ai sống sót, ngay cả bà con họ hàng cũng ở đó, sắp đến Tết, thưa Pháp Sư.

B: Đúng vậy, thực sự bây giờ quả báo đều ở ngay trước mắt, chỉ cần bạn chú ý thì bạn sẽ thấy.

A: Điều này kinh khủng quá, thưa Pháp Sư, không thể làm những việc như vậy.

Thưa Pháp Sư, thật ra vào những ngày lễ, Tết hoàn toàn có thể Niệm Phật để chúc mừng chẳng hạn, cũng rất tốt, tại sao lại phải đốt pháo?

Chúng ta phải biết chân tướng sự thật này, đừng làm những việc như thế, chỉ vì để chúc mừng cho riêng bản thân mình mà bạn đã làm tổn hại nhiều chúng sanh như vậy, mây đen chướng khí của ngày Tết quả thật là dày đặc, khắp nơi đều là ánh lửa xông thẳng lên bầu Trời.

Tạch, tạch, tạch con cảm thấy giống như đốt pháo súng vậy đó. Rất nhiều người bị ngộ thở mà chết, rất nhiều người già khí quản không tốt bị ngộ thở mà chết, thật sự là không nên làm như vậy ạ.

B: Đúng thế.

A: Thưa Pháp Sư, xã hội hiện nay có rất nhiều nơi dùng động vật làm trò tiêu khiển giải trí, ví dụ như chọi gà, đá dế, đấu bò, lấy những động vật này làm thú vui, để cho chúng tàn sát lẫn nhau, sau đó cá cược.

Khi con ra nước ngoài xem đấu bò của họ, con cảm thấy rất thê thảm, để cho bò tàn sát lẫn nhau, cuối cùng sẽ là con đường chết, hai con bò đều bị thương, nhất định sẽ có một con bị sừng đâm đến máu me đầm đìa và chết tại đấu trường.

Khi người đấu với bò cũng vậy, cuối cùng đấu bò xong, sau khi chơi đùa một trận xong, họ còn lấy xiên đâm con bò chết tại chỗ. Con cảm thấy tàn nhẫn vô cùng, thưa Pháp Sư, thật là tàn nhẫn.

Ngài nói họ sẽ phải gánh chịu quả báo như thế nào?

B: Bạn thấy cảnh đó chính là tương địa ngục.

A: Tương địa ngục à?

B: Đúng thế. Để bạn thấy được tương lai, kiếp sau của họ là ở địa ngục chịu loại hình phạt như vậy. Hình phạt không phải chỉ chịu một lần, một ngày không biết phải chịu bao nhiêu lần. Lần này chết rồi, gió trong địa ngục hễ thổi qua là sống trở lại, sống lại rồi tiếp tục chịu tội.

Cho nên một ngày một đêm muôn lần sống muôn lần chết, không giả dối tí nào cả. Không phải chết một lần là xong, làm sao lại dễ dàng như vậy.

A: Thưa Pháp Sư, Ngài xem trò chơi gà này, hai con gà đấu đá nhau, chính con người tự tạo ra việc này.

Ngài nói có phải sau này nếu chúng làm người thì chúng cũng sẽ chọn loại đấu tranh này của họ đúng không?

B: Đúng, sẽ chọn loại đấu tranh của họ, người đấu tranh với người chính là chiến tranh, kiếp binh đao của thế gian chính là do như vậy mà có. Điều này thật không có đạo đức, tâm sân hận, tâm ngạo mạn.

A: Vì ta cao hơn người, ta vượt lên người, nên ta phải trêu cợt người, ta phải đùa giỡn người, ta phải chọn thú vui này.

B: Đó không phải là vui, đó là tạo nghiệp.

A: Tạo nghiệp ạ?

B: Đó là tạo tội ở ba đường ác.

A: Tạo tội ở ba đường ác?

B: Làm gì có thú vui như vậy chứ?

Đây chính là họa phúc mà tự họ không biết, giá trị quan điên đảo rồi. Đó là khổ, không phải là vui, làm những việc như thế là tạo ba đường ác.

A: Thưa Pháp Sư, Ngài xem này, đây cũng là một loại thú vui, Ngài thấy không ạ, rất nhiều người!

Đây là lễ thi giết heo. Pháp Sư xem này, rất nhiều người đang chụp hình. Sau đó, Pháp Sư xem bức ảnh này, con heo đã bị chặt ra rồi.

B: Đúng vậy, làm những việc như thế, sau này tự bản thân họ phải chịu quả báo.

A: Thầy xem con heo này, Pháp Sư xem bộ dạng đau khổ của nó. Kiếp sau họ chắc chắn phải lãnh quả báo như vậy.

B: Đúng thế. Trước đây ở Trung Quốc, thời đại của Tần Thủy Hoàng, ngũ mã phanh thây Lý Tư chính là loại quả báo này.

A: Ai thừa Pháp Sư?

Con không nghe được.

B: Lý Tư.

A: Lý Tư à?

B: Đã từng làm tể tướng.

A: Ngũ mã phanh thây sao?

B: Đúng! Năm con ngựa, một dây cột vào đầu, bốn dây cột vào tay chân, ngựa chạy về các phía thì xé toạc thân thể ra, ông ta chết như thế đó.

A: Thê thảm quá!

B: Làm việc như vậy, tôi vừa xem qua, đây chính là bộ dạng của Lý Tư.

A: Thật đáng sợ quá!

B: Vì vậy bạn phải hiểu giáo dục luân lý đạo đức quan trọng như thế nào.

Vì sao ngày nay trên Thế Giới lại xuất hiện hiện tượng như thế này?

Đó là do chúng ta mang giáo dục vứt đi, đại bất hiếu.

A: Đại bất hiếu ạ?

B: Không tin tưởng Tô Tiên, phê phán Tô Tiên, thật là quá đáng rồi!

A: Có lẽ con heo này kiếp trước là mẹ của họ?

B: Đúng thế.

A: Thừa Pháp Sư có khả năng là như vậy không?

B: Đúng, đúng vậy.

A: Sao nở ra tay chứ?

Còn vấn đề này hôm qua con đã hỏi Pháp Sư rồi, nhưng con vẫn muốn hỏi thêm, hồ chứa nước có một cái đập lớn có một chỗ bị rất nhiều mối khoét rỗng, đe dọa sự an toàn đối với tính mạng của dân cư vùng hạ du. Tức là, con hôm qua đã nói, nhất là loài gián khiến nhiều người rất đau đầu.

Điều này nơi nào cũng có, nhất là nhà bếp, phòng vệ sinh nơi nào cũng có, quả thật rất tai hại, lại không được giết chúng, Ngài nói phải làm sao đây?

B: Đúng, vậy bạn hãy làm gương đi.

A: Làm gương à?

B: Bạn nhất định không giết chúng, bạn phải yêu thương bảo vệ chúng, bạn học theo Tiến Sĩ Hew Len, bạn niệm cho chúng: Gián Bồ Tát, Kiến Bồ Tát, tôi yêu các vị.

A: Tôi sai rồi, tôi xin lỗi, xin hãy tha thứ cho tôi, xin cảm ơn, nói với Kiến Bồ Tát như thế.

B: Thành tâm thành ý nói với chúng, bạn nói là: Chúng ta cùng nhau biểu pháp, tôi làm như vậy, các vị đều có thể rời khỏi, để sau này mọi người đều không giết kiến nữa, đều sẽ không giết những côn trùng nhỏ này nữa, đây là một việc công đức, chúng ta cùng nhau hợp tác biểu

diễn.

A: Được, sau đó con lại cho chúng một ít thức ăn, để ở bãi cỏ dưới lều.

B: Không sai.

A: Để cho chúng ăn và nói: Đây là thức ăn của các vị, các vị ăn đi nhé. Như vậy là sống hòa thuận với nhau.

B: Không sai.

A: Thừa Pháp Sư, trong nhà tổ chức cưới hỏi, đám tang, sinh nhật, đầy tháng, tân gia, thăng chức, đãi tiệc lớn.

Rất nhiều người, cố sức mà ăn gà, vịt, thịt, cá, cách làm này đối với vợ chồng mới cưới, người già quá cố, và trẻ nhỏ nữa, đều có những ảnh hưởng như thế nào thưa Thầy?

B: Tôn phước.

A: Tôn phước à?

B: Đúng thế. Đám cưới, đám tang, việc vui việc mừng cần phải gieo phước.

A: Cần phải gieo phước.

B: Gieo phước thì sẽ không tổn phước. Khi gieo phước, mời khách đều đãi thức ăn chay, trong lúc này phóng sanh bồ thí, cứu tế nghèo khổ, hoặc tụng Kinh Niệm Phật. Giống như hiện nay lưu thông Phật Pháp, sang đĩa Kinh, điều này tốt, đây là tu phước, điều này đối với bản thân thật sự có lợi ích. Còn tạo những nghiệp kia thì không tốt.

A: Không tốt.

B: Đúng thế.

A: Trong những trường hợp như vậy cần đãi tiệc chay, sau đó tặng bằng đĩa giảng Kinh, giảng Pháp, như vậy thì gia đình của họ phước báo rất lớn, thật sự có thể được phước ạ.

B: Đúng.

Bạn xem những việc gần đây Hồ Tiểu Lâm đã làm, đó không phải rất có sức thuyết phục sao?

Trước đây ông ta không như vậy, bây giờ đã hoàn toàn thay đổi rồi.

A: Đã hoàn toàn thay đổi.

B: Trước đây công ty ngày nào cũng có việc đau đầu, bây giờ mỗi nhân viên trong công ty đều tự giác, không cần quản lý. Những khoản mục liên quan đến tiền bạc đều giao cho họ, không cần phải hỏi đến, không có ai tham ô, ai cũng làm tốt việc của mình, có thể giáo dục thay đổi con người đến mức như thế. Người này rất có lương tâm, xem công ty như là gia đình của chính mình, luôn yêu thương bảo vệ họ.

A: Vì ông ấy đã đi đầu trong việc đưa Đệ Tử Quy vào trong thực tế cuộc sống.

B: Không sai.

A: Sau đó ông ấy hướng dẫn toàn thể nhân viên làm theo ông. Thực sự là rất tốt, giáo dục này thực sự là tốt vô cùng.

B: Bạn xem Inamori của nước Nhật, đây là vị Thánh kinh doanh của nước Nhật, người ta xưng ông là thần thánh. Ông đã làm năm mươi năm rồi, chính là áp dụng cách truyền thống của Tổ Tiên Trung Quốc vào công ty của ông, lập nên thành tích. Tôi tin rằng Inamori làm năm mươi năm, còn Hồ Tiểu Lâm mới làm năm năm thôi, nếu ông ấy làm năm

mười năm thì chắc chắn sẽ vượt qua Inamori.

A: Thật vậy, thưa Pháp Sư.

B: Vì ông Inamori ấy yêu nhân viên của mình, lợi ích kinh doanh của công ty, nhân viên được lợi ích đầu tiên, kể đến là khách hàng, cuối cùng mới là công ty, lợi ích của công ty đặt sau cùng. Tâm lượng của Hồ Tiểu Lâm lớn hơn ông ấy, tâm của Hồ Tiểu Lâm khách hàng là đầu tiên.

A: Khách hàng là đầu tiên.

B: Là khách hàng, kể đến là nhân viên của ông ấy, ông chủ là sau cùng.

A: Trong nước chúng ta nói là vì dân phục vụ, đặt ở vị trí đầu tiên.

B: Đúng, ông ta đã đặt khách hàng ở vị trí đầu tiên.

A: Thật là đáng nể phục, quá tùy hỷ công đức rồi.

B: Vì thế tôi cảm thấy sau năm mươi năm ông ấy chắc chắn sẽ vượt qua Inamori. Đây là tấm gương tốt, làm gương đi đầu, để cả công ty đều có thể noi theo ông ấy, đều có thể học theo ông ấy, luôn vững vàng không thất bại.

A: Luôn vững vàng không thất bại.

B: Vì nhân viên của ông ấy làm thật, thành tâm thành ý phục vụ, đều biết là làm việc này tích lũy công đức, họ chính là dùng cái tâm này để phục vụ, để kinh doanh.

A: Sau này khi Thầy Hồ nói với những người khác, rất nhiều người hỏi ông làm thế nào để gia đình giàu có, Thầy Hồ trở thành người dẫn đầu trong nhóm những ông chủ trong kinh doanh.

B: Đúng vậy.

A: Sau đó thì ông còn giảng làm thế nào học văn hóa truyền thống.

B: Không sai.

A: Đây cũng là pháp bảo, pháp bảo lớn nhất cho sự thành công phát tài của bạn.

B: Không sai.

***